# GEREK LI KURDISTANÊ

Ez mam li hêvî,çav li ber derî
Gelo kengî bê,ew şeng û zerî

Dîsa bibînim ,wê bejn û balê
Wê xeml û xêzê, koviya ser serî

Kêlîkê ez mam , ji nîşka ve hat
Min got :Qey roj bû , li dinê hilat

Rabûme piya,kir bû me sipas
Dest li ser serî , me jêre kir pat

Dinya sera ser , li min bû bihar
Bişkivîn hemî , şitl û tirh û dar

Bi destê min girt , herdu em meşîn
Teksîke nûjen , em lê bûn siwar

Me tewqe dikir, bi herdu destan
Berê xwe me da , çiyayê kurdistan

Li herdû hêla , riya em li ser
Tev çîçek û gul , tev bax û bostan

Lê şofêrê me , xortekî çeleng
Li wî hişk dibûn , dest û pê û çeng

Rêke xwar û mar, teng û berokaş
Teksî dimeşî , bi semt û dereng

Çi pir çi hindik , li me bû êvar
Reş kete erdê , dibû tar û bar

Me dî rawstî , ew teksiya me
Me got:ev kuye , got:baxê zinar

Li wê em razan , bê derd û bê kul
Jîna ser xwe ser , hate can û dil

Berbanga sibê , em tev şiyar bûn
Bi dengê şalûr , nalîna bilbil

Çiqa me dinêrî , li her çar kenar
Tev gul û çîçek , hemî rez û dar

Bayê sibê tê , çi nerm û hênik
Xumxuma ava , ji kaniyên sar

Li wan berpal û quntarêd çiya
Qûtîna şivan , marmara miya

Pez û berx û kar , pêk ve diçêrin
Ji pencê çilo , ji rengêd giya

Li wê em diman , du sê rojê xweş
Geh rûdiniştin , geh bi ger û meş

Hayê me nema , ji bayê felek
Bê cam û bade , em mane ser xweş

Ji wê em diçûn , bi dilnewazî
Berê xwe me da , çiyaê mazî

Keleha kurdan , ciyê beranan
Xebat û karkir , bi serfirazî

Em bi rê ketin , ji wir êvarê
Berê xwe me da , keleha Darê

Li jêra wêna , Cizîra rengîn
Çiya li jore , bajar li xwarê

Piştî em gerîn , li kavil û wara

Paşê me gotê : Ma kanî Dara

Ku ferma dikir , li heft welatan
Gelo ma ka ew , ziyayê mara

Ka ew qehreman , ka ew keyûser
Kanî ew sera , ew kom û leşker

Salyan jêr dihat , ji milkê Aşûr
Ji şahê Tûran , ji nik Îskender

Kanî ew heyam , ew çax û dewran
Heyf û mixabin , ji wan kes neman

Îro em ketin , bin destê dijmin
Hana me nîne , dinya me zindan

Em bi rê ketin , bi dilkî birîn
Berê xwe me da , Ameda rengîn

Paytextê kurda , bi nav û bi deng
Qîzên gulîsor , xortên di bengîn

Me got : Ey Amed , paytextê kurdan
Ka mediyêd mêr,ka dewleta wan

Kanin ew gernas,ew box û beran
Ka tac û şewket,ka textê Merwan

Bi mer teba bûn,mêrxas û egîd
Berê xwe me da,gora şêx Se'îd

Gora fû'ad û Xalid û Extî
Ji bona welat ew bûne şehîd

Li ber kel û xak,me ser tewandin
Hêstirên çavan, me pir rijandin

Bi gora wana,me sûnd dixwarî
Ji ser riya we,em nayên gerandin

Wek berê rabin,xortan bikin kom
Rawestin li hember,leşkerê Rom

Li şûna bazan,wana dixwînin
Kund û qiralk û sermezinê bûm

Mitrib bidin ber , defan û sazan
Ku ser xweş bibin , xortên di Zazan

Bidin ser pişta , neyar û dijmin
Paqijkin welat , ji wan berazan

Em bi rê ketin , ji şehrê Amed
Berê xwe me da ,  Zozan û Sehed

Ji wê em diçûn , Sîpan û Xelat
Xana leterê , geliyê Siyamed

Pirsîme ji wî , geliyê kûr û teng
Ma ka Siyamed , ew nalîn û deng

Ma ka ew koviyê , jar û birîndar
Gelo ka Xecê , ew Xeca çeleng

Ka ew darbi'îv , ka ew gunehkar
Kanî ew bira , ew hemdem û yar

Kanî ew heval , kanî ew hogir
Ma kanî ew hesp , ew gem û hevsar

Dengek hate min , ji jêra gelî
Got : Ew demê xweş li wan çûn gilî

Heyamên dirêj , di ser wan re çûn
Ku deng û pejin , ji tevda bilî

Carek bipirsî , ji xwendevana
Ji mêjiwa kurd , ji kalê zemana

Ji Emîn Zekî , ji dektor Kamûran
Seydayê Hişyar , mervên di zana

Me dixwest bibînin , tirba wan yara

Berfê girtibû , gelî û zinara

Sîpan seran ser , sipî weke hêk
Ne xuya bûn ji bil , gulyên di dara

Ji serman me tişt , nema di bîrê
Berê xwe me da , şehrê Cizîrê

Bajarekî xweş , ne berf û serma
Hemî dehl û rez , darên kenêra

Gelek keç û xort , di gel me civîn
Em diçûne ser , tirba Mem û Zîn

Cihkî ne pendî , li dev newalê
Jar û belengaz , nêv xakê zemîn

Me got : Ey felek , bê bext û dîn
Gelo ka Memê , ma kanî ew Zîn

Ka mîrê Botan , ka Hêzebûnê
Ma kanî Bekir , Sitî û tacdîn

Gelo kanî Gurgîn , ka ew kurê genc
Ka Çeko û Arif , ew mirovên qenc

Ka ew şaneşîn , ka ew sera Zîn
Ka ew lîskên wan , ew nerd û setrenc

Dengek hate min , nalînek şewat
Can û ceger û dilê min dipat

Ew dengê Zîna , jar û belengaz
Got : Seyda gelek , bi xêrê tu hat

Eger dipirsî , li me du yara
Li me bêkesa , li me hejara

Em bûbûn qajik , di nav dirana
Di dev ne merdan , di dev neyara

Eşqa me daket , sûk û dikana
Em bûbûn çîrok , li ser zimana

Tiştê ku hatî , serê min û Mem
Neyê bi serê , ma tu însana

Ji vê cîhanê , dema me barkir
Berê xwe me da , bihişta nemir

Reqs û govendek , giran gerya bû
Li serê dîlanê , gelacê Bekir

Bi kum û kolos , bi şal û şapik
Desmalek di dest , yê dî di kêlek

Li nav govendê , diçû û dihat
Wekî canbazan , bi lav û dîlek

Keçan û xortan , didan teniştê
Wî gazî dikir , kesê bihiştê

Werin govenda , Memê û Zînê
Werin semayê , seyran û geştê

Me gote wî ey seyê ber derî
Heya bi vir jî , tu ji me nagerî

Bi ber min ve hat , bi piştexuzî
Bi çavên di şil , dida ber girî

Got:li min megir , çibû çawa bû
Ne ji min bû ey Zîn , emrê xweda bû

Mervê gunehkar , ne bi destê xwe ye
Ezman û qade , ji yek cuda bûn

Bawerke ey Zîn , ku pakê yezdan
Mehra we birî , di baxê ridwan

Bi daxwza xwe , hûn herdû şa bûn
Emjî ji bo we , bûne dergevan

Pêrgî me hatin , perî û firişt

Bû kêf û şahî , di baxê bihişt

Got : Xem mexun , ev govnda weye
Xweda ahê we , ji wan ra nehêşt

Ji wê vegeriyan , bi dil kesîrî
Em çûne hicra , melê cizîrî

Hicrekî vala , çi sar û bêkes
Ne kes li hundir , ne li ber derî

Min gote : hicra , hejar û xemgîn
Gelo ka mela , ka îlm û zanîn

Seydayê edeb , ristevanê jîr
Mamostayê hêja , ew pîrê evîn

Dengek hate min , axînek giran
Got : Li min bûrîn , pir çax û zeman

Kesî ne kiriye , wekî te ev pirs
Ne torevana , ne jî tu xwendan

Carek bipirsî , ji dewr û dema
Ji kevrêd çiya , ji avêd çema

Wê bersiva te , ewê xweş bidin
Tîrêj bes bikêş , va derd û xema

Çûne di vê rê , mîna te gelek
Edîb û zana , xwenda û serek

Ne gîha ne dawî , çûn dil bi hesret
Tu tişt nenasîn , ji çerxa felek

Ji wê em diçûn,hêla çemê şet
Dema çavê me,li Birca Belek ket

Axînek giran,min veda û got
Ka ew dem û dor ka tac û şewket

Kanî Bedirxan , ka ew beg û mîr
Qehremanê kurd , şahê cîhangîr

Kanîn ew gernas , ew kom û civat
Kanîn ew rêber , kanîn ew wezîr

Kanîn ew koçer , kanîn ew eşîr
Kanîn ew xezal , ew rav û nêçîr

Ka kêf û şahî , ka cejn û newroz
Kanîn ew mêrxas , xwedî gurz û şûr

Kanîn keryên pez , kanîn ew şivan
Ka ew keç û xort , kanîn berîvan

Ka bihara şîn , ka gul û beybûn
Ka swar û cirîd , ew geşt û seyran

Pêkve hemî çûn , bi şahiya dil
Ji bo me hiştin , ev derd û ev kul

Çax û zemanên , me pir xirabin
Bextê me reşe , ji rengê bilbil

Tîrêj de bigrî binale hevdem
Hêstirê çavan , birêje wek çem

Ji kerbê feleka bê bext û zalim
Li me wergerand ew çax û ew dem

Zimîn ket bircê , ji ser heya bin
Nalînek dirêj , hate guhê min

Got : Zû dipirsî , li min tu seyda
Te tevrakirin derd û kulê min

Ji bil te ev pirs , nekirye kesî
Mêrga cîhanê, li min çilmisî

Wekî tu zanî , Birca Belek bûm
Ez bi leşker û tac û serok bûm

Rohelatê navîn , du paytext hebûn

Di wê heyamê , ji wan ez yek bûm

Ku Qeyserê Rom , şahê Xuwarzem
Ji derya Sipî , ta xakê Ecem

Ser ditewandin, li dergehê min
Wan bi kolatî ,her gav û her dem

Ji min dûr ketin , ew mîr û begler
Ew kom û civat, ew tac û leşker

Îro ez ketim, bin destê dijmin
Bûme ji wan re , tev şop û pêger

Xan û manên min, tev kirin wêran
Kavil kirin ew sera û eywan

Reng û nîşanên ,min tev guhartin
Wa li ser banê min , alaya tirkan

Em birêketin , nêzika îydê
Berê xwe me da , wê Bayezîdê

Ew cih û warê , melayê Xanê
Hebû me hêvî ,ji wî umîdê

Pêrgî me hatin , pir yar û heval
Gelek keç û xort , gelek pîr û kal

Li dor me civîn , xortên dilawer
Wan bi mehrevanî , em dibirin mal

Qadeke bilind , li jorê banî
Li ser wê gora , melayê Xanî

Em tev piyade , hilkişîne jor
Baqên gulên sor , me li ser danî

Me ser tewandin û dest dibestin
Kêleke giran , em tev dimestin

Bi tore ji bo , feylesofê kurd
Wisa em diman , heta diwestin

Paşê rûniştin , em tev li dorê
Me got : Bilbilê, Şirnax û Torê

Barê tey giran , maye di mil de
Kedera welat, bi ter çû gorê

Ezê bibêjim , bikî tu bawer
Canê tey şêrîn , di gel me yawer

Toreya kurdî , dîroka welat
Te rohnî kirin , bi dir û gewher

Dengek hate min , ji rengê zengil
Li min disotî , hinav û hem dil

Ew deng û zarê melayê Xanî
Xweştir ji dengê şalûr û bilbil

Got :Ku ka edeb , ji wer min danî
Dîroka kurdî, me da xuyanî

Ta kes ne bêjin , ku miletê kurd
Hov û nezane , hem bê zimanî

Divê miletê , bê xwendin û kar
Bikî xebatê , bi roj û êvar

Bo xakê welat , xwînê birêjî
Yan azad bibî , yan bimre yek car

Li wir didayê, me soz û peyman
Bi xwîna Şêx Seîd , bi gora Kerîm xan

Rêc û şopa we  em qet bernadin
Jîna kurdistan û yan jî neman

Em bi rê ketin , ji şehrê Xanî
Berê xwe me da ,welatê banî

Em çûne kanya , xwîna şehîdan

Şehrê Mehabad , bûka cîhanê

Ji dil me hilda , pêteke şewat
Wek pêlê derya , hilat û dahat

Çûne ser gora , Qadî Mihemed
Can fedayê kurd , şehîdê welat

Me dest vebesta , li ser wê gorê
Paşê ronîştin, em tev li dorê

Me gote Qadî , kurd va li karin
Ji çayê Berzan , heyanî Torê

Bes rabe ser xwe , hem yar û hem dem
Ev xew ne çak e , ev çax û ev dem

Xebat pir xweş e , di vî zemanî
Leşker bikiv rêz , li hember Ecem

Va kurd bi carek , hemî li karin
Tev bi sîlah in , bi kar û barin

Şîhîn ji hespan , xweş tên didin deng
Pîkolê dikin , bo şer li karin

Em bi rê ketin , ji kul û derdan
Berêxwe me da ,xakê nav berdan

Ji wê em diçûn , şehrê Gilala
Cihê Berzanî , paytextê kurdan

Çend rojên di xweş , em li wir diman
Gerrek me dida , wa deşt û zozan

Çiqa me dinêrî ,ew şax û zinar
Hemî pêşmergên , me yên pehlewan

Ji wê em diçûn , şehrê Xaneqîn
Geliyê Elî beg , Şengal û Hemrîn

Paşê zivirîn , mêrga Şimamok
Navbera deşt û çiyayê Sefîn

Serê reşkonan , ji mev xuya bû
Dengê marîna , berx û miya bû

Bêhna çîçek û gulên biharê
Dihat me di gel bayê seba bû

Pêrgî me hatin , gelek mêr û jin
Wê gavê tiştek , hate bîra min

Gora Ciwan û Keja belengaz
Ew bê mirad û jar û emirkin

Hilkişîn çiyê , berê me li jor
Bi dest me gulên , kesk û zer û sor

Dema em gîhan , nik herdu yaran
Me gul reşandin , li ser kêl û gor

Nerînek dirêj , me li wan dimêzand
Nalînek giran , ji dil me kişand

Feleka bêbext , mirina malxirab
Destê herdiwan , ji hev raqetand

Piştî demên xweş , civînêd şeba
Ew mane îro , di nêv hov û teba

Li ber gumîna ,ewran û tava
Berf û barana , wan pêlên di ba

Demek ponijîn , bê hêvî diman
Ji vê feleka ,bê bext û eman

Kanîn evîndar , kanîn ew edîb
Kanîn ew zana ,kanîn qehreman

Ew tev li pêşya , me çûne gorê
Em jî li pê wan , yek yek bi dorê

Dest nayê hildan , li ber cansitîn

Tê me bi xurtî , kotek û zorê

Piştî me zanî , ev dinya betal
Ku jêre nîne , tu dost û heval

Ji çiyayê Sefîn , bi dilekî kul
Em polî poşman , vegeryane mal

Tîrêj bi rastî , ku daye zanîn
Gewher ji derya , hiş wî deranîn

Ji dîroka welat , ewî çend rûpel
Ji bona milet , daye xuyanîn

……………………………………
Rêzkirina tîpan : Mişel(bavê Nisrîn)
Ibrahîm(bavê Şêrîn)